

DISSERTATIO JURIDICA
DE

41 885.
175 156

ADVOCATIS EORVMQVE PRIVILEGIIS

QVAM CONSENTIENTE

MAGNIFICO ICTORVM ORDINE

IN

ACADEMIA WITTENBERGENSI

PRÆSIDE

VIRO NOBILISSIMO, AMPLISSIMO, CONSVLTISSIMO
ATQVE EXCELLENTISSIMO

DN. GODOFREDO STRAVSSIO

PHILOSOPH. ET J. V. D.

INSTITVTIONVM PROF. PVBL. LONGE CELEBERRIMO

CVRIÆ ELECTORALIS SCABINATVS, ET

INCLYTÆ FACVLTATIS IVRIDICÆ

ASSESSORE GRAVISSIMO

FAVTORE AC STVDIORVM PROMOTORE

OMNI OBSERVANTIA AVITERNVM, COLENDO

IN AVDITORIO ICTORVM

DIE OCTOBR. M DC LXXV.

PVBlico ERVDITORVM EXAMINI

SVBIECIT

CHRISTIANVS SCHLINZIGIVS

DRESD. M1SN.

WITTENBERGÆ

RECUSA PER JO. CHRISTIANVM GERDESIVM MDCCXXXI.

282

DISERTATIO JURIDICA
DE

ADVOCATIS

FORVM

PRIVILEGIIS

MAGNifico ICTORVM ORBINE

ACADEMIA WITTENBERGENSI

PRÆVADE

DI. GODOFRIDO STRASSIO

INSTITVTIONVM PROF. PUBL. LONG. CELEBRISSIMO

FACTORE NE STVDIORVM PROMOTORE

IN AVSTRO ICTORVM

PUBLICO TRADITORVM EXAMIN

CHRISTIANVS SCHLINGIVS

Procurator Joseph Christianus Gerschnerus MDCCLXXII

PROOEMIUM.

Vi Disputationem aliquam conscribere constituunt, eo allaborare solent imprimis, ut inveniatur materiam, quæ novitate pariter ac raritate commendari possit maxime. Quam longe vero nonnulli, id observaturi, a scopo aberrant, meum non est affirmare, nec illos sectari animus. Sed lubet potius ad utilitatem inclinare eundem. Quapropter materiam de Advocatis, quorum laudabile, vitæque hominum maxime necessarium officium est, *l. Laudabile 4. Cod. de Advoc. 2.* simulque de eorum Juribus tractantem selegi, nullus dubitans, quin ex illius perustratione, quæ pro instituti ratione brevis sit, multum utilitatis haurire valeam. Quo vero hic noster labor rite ac feliciter perfici queat, Divinum Numen, in cuius nomine ad omnia consilia omnesque actus semper progredimur, *l. 2. C. de Offic. Præf. Præf. Afr. supplex veneror, ut ejusdem principium sit, medium & terminus. Nov. 109. pr.*

THESIS I.

ANtequam rem ipsam aggredior, vocabuli natura paucis examinanda erit, ut, unde illud descendat, evidenter constare queat. Nam licet potior rerum, *l. 7. in fine ff. de supell. legat. arg. l. 15. §. 4. locat.* prior tamen verborum, habenda est ratio, *l. 1. pr. ff. de Just. & Jur. l. 1. ff. de reb. cred.* Jctorum itaque vestigiis quoniam insistendum nobis est, vocabulum Advocati quale sit, videbimus. Deprehendimus autem, illud compositum esse a præpositione separabili *ad* & participio verbi *voco*, ut inde Advocatus dicatur, qui ad patrocinium præstandum a Clientibus vocatus est. *Zwëf. ad ff. tit. de postul. num. 1.*

THESIS II.

Varie autem accipitur. Olim in latissima significatione eos denotavit, qui, testimonii causa in judicium vocabantur, vel etiam, qui præsentiam saltem suam amico commodabant. Moris etenim fuit tam in publicis, quam privatis, Judiciis amicos advocare, quorum auctoritate Judices moveri posse putavere. *Vid. Calvin. in Lexico Jurid.* hac voce & ibi cit. Aut. Qui mos adhuc hodie a nonnullis observari assolet, dum unum vel alterum amicum in Judicium secum adducunt, (quem lingua vernacula einen *Beystand* appellitamus) non ut eorum causas oret, sed præsentiam tantum commoedet suam. Postea vox ista late sumi cepit, & dicti ita sunt, qui quoquo studio causis agendis operabantur, uti patet ex *l. 1. §. 11. de extraord. cognit.* non vero, qui pro tractatu non adfuturi causis accipere aliquid solent. *c. l. 1. §. 11. in quo significato & nostris moribus usurpatur, dum*

dum quemlibet advocatum nominamus, five procurator sit, five defensor, five quis alius. Strictè sumitur pro eo, qui casus orat, ac patrocinium clientibus præstat. *Wissenbach. ad tit. C. de postul.*

THESIS III.

Multis præterea Nominibus insigniuntur Advocati. Dicuntur enim (1) Patroni, *l. 1. §. 4. ff. de postul. l. 6. pr. C. eod.* (2) Patroni causarum, *l. 4. C. de postul. l. 2. C. de Advoc. 1. l. 4. l. 5. eod.* (3) Causidici, *l. 6. C. de postul. l. 2. l. 5. C. de Advoc. 1.* (4) Togati, *l. 8. C. de postul. l. 3. l. 6. l. 8. l. 9. C. de Advoc. 1.* (5) *Jure Sax.* *Vorsprecher* audiunt, vid. *Landes Recht lib. 1. art. 60.* plura hanc in rem videri possunt apud *Colleg. argent. tit. de postul. ib. 19.*

THESIS IV.

Definitur Advocatus a Jcto Ulpiano, quod sit, qui desiderium suum, vel amici sui, in Judicio exponit, alteriusque desiderio contradicit. *l. 1. §. 2. ff. de postul. cui adstipulatur* Glossa in *Landes Recht lib. 1. art. 60. ibi: Ein Vorsprech ist/ der auf seines Freundes/ oder eines andern Begehre und freundlichen Ersuchen/ dem Richter eine Sache vortræget/ und dieselbigen mit Reden vertritt/ gegen denen/ die sich darwider setzen.*

THESIS V.

Ratio differentie desumitur (1) ab *objecto*, quod sunt causæ litigiosæ, tam civiles, quam criminales, ac ex quidem justæ. Injustas enim Advocatus suscipere non debet. *l. 14. §. 1. C. de Judic. Struv. Exerc. 17. ad ff. th. 5.* Nam quæ facta lædunt pietatem, existimationem, verecundiam nostram, & contra bonos mores fiunt, ea
ne

ne quidem nos facere posse credendum, *l. 15. ff. d. condit. Instit.* (2) *a formali*, quod consistit in patrocini præstatione. Dirimunt nempe Patroni litium ambigua Fata Causarum, luxque defensionis uiribus in rebus sæpe publicis ac privatis lapsa erigunt, fatigata reparant, non minus provident humano generi, quam si præliis atque vulneribus patriam, parentesque salarent, ac gloriose vocis consili munimine, laborantium spem, vitam & posteros defendunt. *l. 14. C. de Advoc. 1.* Exinde in hoc diserte patescit, Patronum a Procuratore longe differre. In illo scilicet juris peritia *l. 2. C. de Advoc. in hoc non item; hujusque officium privatum, & vile, l. 34. C. de Decur. illius vero publicum, & honorabile est l. Advocati. C. de Advoc. 1. Gail. lib. 1. observ. 43. n. 3. & 4.* Plures differentix videri possunt apud *Eckolt. ad ff. iii. de postul. §. 1. ibique citat. Auctores,*

THESIS VI.

Tractandum nunc erit de variis Advocatorum speciebus, & commode dividi possunt: in Advocatos privatorum, & Fisci. Hi ab Imperatore Hadriano instituti leguntur apud *Cujac. in Comment. ad ff. iii. de his que in Testam. del. verb. ipso Jure perimi.* suntque, qui causas Fisci agunt. *l. 1. C. de Advocat. Fisci*, qui Fisci nomine agunt. *l. 3. C. eod.* Dicuntur alias Patroni Fisci *l. 10. l. 15. 16. C. de Advoc. 1. l. 4. §. 3. C. de Advoc. 2.* Patroni, Ærarii, *l. 8. C. eod.* Eorumque Advocatio, quæ pro causis fiscalibus suscipitur, Patrocinium Fisci. *l. 13. C. de Advoc. 1.* Patronatus Fisci audit, *l. 3. §. 4. v. Cod. de Advoc. 2.* Quemadmodum autem singula Fora statutos suos habuerunt Advocatos, ita quoque singuli Fisci habent Advocatos, ut in Foro Alexandrino *l. 1. C. de Advoc. 1.* In Foro Præfecti Prætorio Illyrici, *l. 12. C. eod.* in Foro Prædiali secundæ Syriæ *l. 2. C. de Advoc. 2.* Nec tamen plu-

plures uno in quolibet Foro fuerunt Advocati Fisci, l. 12. C. de Advoc. 1. præter Forum Præfecti Prætorio, ubi successu temporis duo electi sunt, cum olim unus saltem fuerit constitutus, l. 10. l. 15. C. de Advoc. 1. quod observari in Camera Imper. adhuc testatur Ord. Cam. P. 1. tit. 15. & 16. Plura de Advocatis Fisci videri possunt apud Dn. Meizer. in Colleg. Argent. ad Tit. ff. de postul. ib. 48. & seqq.

THESIS VII.

Patroni, qui causas Privatorum agunt, dividuntur iterum in statutos, C. 1. pr. C. de Advoc. 1. l. 13. C. eod. (quos hodie ordinarios appellamus) & supernumerarios, d. l. 13. Illi sunt, quorum nomina Matriculæ, seu Albo, Advocatorum inserta, d. l. 13. pr. l. 1. C. de Advoc. 2. l. 14. §. 2. C. de Assessoribus, qui Collegio atque Consortio, quod certum Advocatorum habet numerum, sunt associati, l. 7. pr. & §. 1. & l. seq. C. de Advoc. 2. l. 3. C. de Advoc. 1. l. 11. §. 1. eod. ut certo foro inserviant, l. 11. §. ult. l. 13. C. de Advoc. 1. Hinc alii sunt Advocati Præfecturæ, l. 5. C. d. 1. alii Præfecturæ Prætorianæ. l. eod. Alii Provinciarum. l. 6. l. 13. C. d. 1. Nec aliud obtinet in Cam. Imper. de quo videri potest Ord. Cam. P. 1. tit. 18. §. Sezen/ ordnen und wollen. ibi daß über 24. Advocaten und Procuratores nicht angenommen werden sollen. Pariter res sese habet in terris Saxonice, ubi quoque judicia Curialia Lipsiense, se per Ordin. Jud. Cur. Lips. tit. Wie viel Procuratores & seq. & Wittenbergen, per Ordin. Cur. Wittenberg: tit. von denen Procuratoren/ suos statutos, seu ordinarios, habent Advocos. Discrepat tamen supremum Appellationis Judicium, quod Dresdæ est, hoc quemlibet habilem, ac jure non prohibitum, admittit, de quo videri potest Ordin. Jud. Appell. Tit. Von denen Advocaten und ihren Ambtes/ sub fin. pr. ubi expressis verbis scriptum reperitur, daß ein jeder denselben Advocaten/ zu dem Er
das

das beste Vertrauen hat / in seiner Sache gebrauchen möge.
 Hæc de statutis Advocatis. Quinam vero sint super-
 numerarii, seu extraordinarii, ex natura contrariorum
 facile elucescet. Nimirum, qui supra numerum statu-
 torum sunt, ac nulli certo ordini addicti per omnia Fo-
 ra libere oberrant. *l. ii. §. fin. C. de Advoc. i.*

THESIS IIX.

Postquam confuse actum fuit de Advocatis, nunc
 eorundem per causas distincta succedit tractatio. Sunt
 vero, secundum vulgata Philosophorum tum Jctorum
 approbantium tradita, quatuor causæ, eademque vel
 externæ, ut efficiens & finis, vel internæ, materia sci-
 licet & forma. Causam efficientem, & quidem proximi-
 mam, constituunt litigatores, qui pro lubitu Patronos
 sibi eligunt, quos volunt. *Eckolt. ad ff. tit. de postul. §. 3.* tum
 quoque Prætor, vel quilibet Magistratus ordinarius,
 qui dare solebat Patronos litigatoribus, (1) petentibus,
 utpote sceminis, pupillis, vel aliis debilibus, vel qui
 suæ mentis non sunt, si quis eis petat. *l. 9. §. 5. de offic.
 proconf. (2)* non habentibus, ex officio, si scilicet ambi-
 tione adversarii, vel metu, patronum non inveniunt,
d. l. 9. §. 5. l. ii. §. 4. de postul. Nam aliquem per adver-
 sarii sui potentiam opprimi non oportet. *c. l. 9. §. 5.* No-
 stris moribus quilibet Magistratus, habens Jurisdic-
 tionem, constituere potest Advocatos.

THESIS IX.

Nec solum volentes, sed etiam invitos, *l. i. §. 4. ff.
 de postul. l. 9. §. 5. de offic. proconf. l. 7. C. de postul. cap. i. X. de
 offic. Judic.* modo ipsius Jurisdictioni sint subiecti. *Habn.
 ad ff. tit. de postul. n. 3.* Postulare etenim publicum quo-
 dam-

dammodo munus est, *l. 2. de R. F.* ad publica vero muna
 nera inviti cogi queunt, *arg. l. 1. pr. de administrat. tut.* ac
 cedit, quod Reipublicæ interfit, litigantium causas non
 relinqui indefensas, *Wesemb. b. t. n. 3.* Hinc si monitus
 a Iudice parti denegaverit patrocinium, a Foro arcen
 dus, nec iterum admittendus est, quod non tantum
 procedit, si Advocatus sit ordinarius, *l. 7. C. de postul.*
 sed etiam extraordinarius, nam causam semel susce
 ptam peragere tenetur. Azo ad tit. *C. de postul. n. 5.*
Eckelt. ad ff. eod. n. 3. in fine Gail. lib. 1. observ. 43. n. 1.

THESIS X.

Quo vero ratio dignitatis ac decoris Magistratus
 habeatur, non sine delectu quoslibet ad postulandum
 admittit, sed prohibentur quidam. I. Edicto Prætoris.
 Horum iterum tres sunt ordines. Primus est eorum,
 qui in totum a postulatione arcentur, ac (1) Minor, qui
 decem & septem annos nondum complevit, quia mo
 deratam hanc demum ætatem ratus est Prætor ad pro
 cedendum in publicum, nihilque magis naturæ contra
 riarum, quam eum, qui rebus suis plane superesse nequit,
 aliena negotia administrare. *arg. l. 5. C. de legit. tutel.* (2)
 Furiosus. Nullum enim negotium recte gerit, cum
 non intelligit, quod agit. *§. Furiosus. 8. Inst. de inuic. stipal.*
 ac per omnia & in omnibus absentis & quiescentis loco
 habetur. *l. 2. §. ff. de Fur. Codicill. l. 1. §. 3. de acquir. vel amitt.*
possess. l. 17. §. 11. in fin. l. 124. §. d. de R. F. (3) Sur
 dus, qui prorsus non audit, nec enim permittendum ei
 postulare, qui Decreto Prætoris non audito quasi non
 obtemperasset, pœnâ, ut contumax plecti posset. Præ
 terea

B

terea quoque Adversario contradicere nequit, quod tamen in Advocato necessario requiritur. *l. 1. §. 2. ff. de postul.* Aliud dicendum de surdastro, qui male audit, in quo prædictæ rationes cessant. (4) Mutus, nam omnibus actibus, ubi verbis opus est, repellitur. *Arg. l. 1. ff. de V. O.*

THESIS XI.

In secundo ordine constituti pro aliis postulare nequeunt (1) Fœminæ. *l. 1. §. 5. ff. de postul. 1. 2. de R. J.* Pudicitia enim sexus muliebris minime congruum est, alienis causis se immiscere, ac virilibus fungi officiis. *c. l. 1. §. 5. l. 2. de R. J. l. 18. C. de procur. suam vero causam exponere ipsis non est indecens, Struv. Exerc. VII. ad ff. ib. 14.* Nam propriam suscipere defensionem, non virile, sed cujusvis est officium, nec rei suæ bene gerendæ occasio cuiquam auferenda. *l. 4. l. 9. C. de procur. Schnob. Disp. 3. ad ff. ib. 3.* Jure Saxonico mulier neque pro se, neque pro aliis recte agit, nisi habeat curatorem ad litem. *Vid. Land-Recht. lib. 1. art. 44. & 46. item lib. 2. art. 63. pr. Carpz. part. 1. def. 30. Ordin. process. judic. tot. tit. wie die Weibes-Personen vor Gerichte handeln sollen.* (2) Cæcus, utroque lumine orbatus, quod scilicet insignia Magilstratus videre ac revereri non possit. *l. 1. §. 5. ff. de postul. in Senatorio tamen ordine constitutus, eundem retinet, ac judicantis officio recte fungitur. c. l. 1. §. 5.* (3) Insigni turpitudine notatus, *l. 1. §. 5. de postul.* utpote, qui corpore suo sponte muliebria passus est. *l. 1. §. 6. ff. de postul.* aliud vero obtinet, si vi prædonum vel hostium stupratus fuerit, *c. l. 1. §. 86.* Capitali crimine damnatus, &

EORVMQUE PRIVILEGIIS. II

& qui operas suas, ut cum bettiis depugnaret, locavit, ac nihil interest, an depugnaverit, mercedemque consecutus fuerit, annon. l. 1. §. 6. ff. de postul. aliud vero obtinet, si virtutis saltem gratia, sine spe mercedis, hoc fecerit, c. l. 1. §. 6. Quod si prædictæ personæ aliorum curam vel tutelam gerant, tunc pro iisdem postulare omnino queunt, cum necessario fungantur officio. l. 1. §. 6. in fin.

THESIS XII.

Tertius ordo est eorum, quibus pro se & certis quibusdam personis, tantum edicto postulare conceditur. Tales autem sunt: omnes omnino infamia Juris, non tamen singulari, notati. His enim Prætor permisit, pro parente, patrono, patrona, liberis parentibusque patroni, aliisque postulare. Et quoniam prætor de illis in titulo de in jus voc. pluribus edixit, ideo cum Ulpiano in l. 1. §. 11. h. t. brevitatis studio meo remitto. vid. Wesenb. ad tit. de postul. n. 4.

THESIS XIII.

II. Lex quosdam prohibet, in quorum numero sunt: (1) Judex & arbiter, in ea causa, ubi iudicaturi sunt, quia aliquam inter arbitrum & patronum oportet esse differentiam, l. 6. C. de postul. ne, dum ad utrumque festinant, neutrum bene peragant. l. 14. pr. C. de Affess. Brunnem. ad c. l. 6. C. Perez. ad tit. C. de Postul. n. 5. (2) Hæreticus, l. ult. C. h. t. nisi pro se & conjunctis agat. Wesenb. h. t. n. 5. Glossa in Land-Recht art. 60. n. 3. (3)

B 2 Cle-

Clericus, *Nov. 1. 2. 3. c. 6. nisi in causa propria, Ecclesie conjunctarum & miserabilium personarum. c. 1. & 3. X. de postul.* (4) Potentiores: *l. fin. C. ne potenti. patroc.* (5) Fiscus & ciuitates. *l. 3. & tot. tit. C. ne Fisc. vel Republ.* (6) Libertas contra patronum suum. *l. 2. C. de postul.* (7) Vasallus contra dominum. *2. F. 24. §. 2. verb. si delator.* (8) Advocatus filci contra causas Filci. *l. 2. C. de Advoc. 1. l. 1. C. de Advoc. Filci.*

THESIS XIV.

III. Sententia Judicis prohibentur Advocati & procuratores, qui ob contumaciam vel delictum, vel aliam ob causam a postulatione removentur, quidam ad certum tempus, quidam coram magistratu tantum, sententiam pronunciante, illi post lapsum tempus (quinquennium scilicet) iterum admittuntur pro nonnullis. *l. 3. ff. h. t.* Isti vero nunquam. Hi apud successorem postulare queunt. *l. 6. §. 1. h. t.* nisi prohibitio indefinite fuerit facta, odiosa enim restringenda sunt, *per Reg. 16. de R. J. in 6.* Ita tamen prohibiti a Judice, ne volente quidem adversario, ob rationem *l. 1. pr. h. t.* postulare valent, *l. 7. ff. eod.* consilio interim, scripturis aut aliis privatis actionibus litigatorum caute extra Judicium inservire haud vetantur. *Vid. Wesenb. ad ff. tit. de postul. n. 5.*

THESIS XV.

Perlustrandæ nunc veniunt causæ, de quibus lis moveri solet, quarum aliæ sunt justæ, aliæ injustæ, aliæ dubiæ. De justis, quin defendi possint, dubitari non licet,

891.

licet, quemadmodum injustarum patrocinium defugiendum, l. 14. §. 1. C. de Judic. In causa vero dubia sedulo Advocatus inquirat in causæ justitiam, quod si vero de eadem ipsi exacte nequeat constare, verisimilis tamen videatur, eam nihilominus defendendam suscipere potest, cum sufficiat, si clientulus saltem justas quasdam habeat exceptiones, quamvis adversæ partis rationes sint præstantiores. vid. Struv. Exerc. VII. ad ff. th. 5. Quando vero ignorans causam injustam defendit, excusatur, modo non versetur in ignorantia crassa.

THESIS XVI.

Causæ alix sunt civiles, aliæ criminales. Quoad civiles nullatenus dubitabimus, quin cadant sub partes Advocati. In criminalibus vero pariter non tantum a parte Actoris, si scilicet accusatio justis fundata sit indiciiis, advocatio procedit; sed etiam a parte Rei. Ipsum enim delinquentem defendere non solum pium ac laudabile, Struv. Exerc. VII. ad ff. th. 7. sed etiam ei, quocunque tempore postulanti, defensio concedenda est. l. 18. §. 9. ff. de question. Carpzov. pract. crim. part. 3. quæst. 115. n. 2. Præterea Causæ sunt vel Ecclesiasticæ, quæ coram Judicio Ecclesiastico, utpote Consistoriis, qualia in qualibet fere Provincia constituta sunt, Carpz. in Jurispr. Consistor. l. 3. tit. 1. def. 1. n. 7. proponi debent. cap. 3. X. de Judic. vel seculares, quæ coram ordinario seculari Magistratu veniunt expediendæ, nisi forte personæ privilegiatæ sint, quæ singulare habent Forum. Nimirum Vasallus quoad res Feudales, Clerici, Professores cum tota Familia, & Studiosi in Academijs,

item Milites, aliique, de quibus videri potest *Sruv. Exerc. IX. ad ff. th. 49.* Causæ tandem aliæ sunt ordinariæ, quæ ordinario & solenni processu expediuntur, vel extraordinariæ seu summariæ, in quibus de plano & sine strepitu proceditur. *Zang. de except. p. 1. cap. 1. n. 57.*

THESIS XVII.

Postquam hæcenus de causis, circa quas agendas Advocatus versatur, actum fuit, operæ nunc pretium fore, arbitror, si nonnulla de cautelis adjiciam. Cautelam igitur advocatus versetur (1) in suscipienda causa, nec sibi persuaderi patiatur, injustam esse justam, quod facile quibusdam circumstantiis, a cliente omissis, accedere possit. Hinc sedulo admonendus est cliens, ut omnes qualitates causæ aperiat. Etenim tres sunt personæ, quibus veritas omnino confitenda. Confessionarius, Advocatus & Medicus. *Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 15.* Explorata hoc modo causa, illam tuto suscipere potest, prospiciat vero sibi (2) de sufficienti legitimatione, ne illa destitutus, si opponatur exceptio legitimationis, ad refusionem expensarum, damni & interesse condemnetur. *Berlich. part. 1. concl. 14. n. 20.* Nec de sua tantum, sed etiam de Adversarii legitimatione sollicitus sit. Nam, si imperfectum admiserit Mandatarium, Judicium redditur elusorium. (3) Cautelam adhibeat circa citationem, ut quamprimum citari faciat Adversarium, ne quid contra ipsum, tanquam non auditum, pronuncietur, quod postea nullius sit efficaciam. *l. 4. C. de sentent. & interl.* Fieri autem citatio debet a Judice competente, solenni modo, justo tempore,

pore, ad locum legitimum, ne ex defectu aliquo illa corrumpatur. (4) Caveat in indaganda actione, ut, si a parte stet Actoris, pinguiorem eligat, qua facilius sum consequi possit, si vero a parte rei, de legitimis cogitet exceptionibus, quibus Adversarii intentionem excludere valeat. *Cæpoll. Caus. 118.* Hæc de cautelis adducta sufficiant, plura enim de iisdem tractare angustia temporis prohibet, videri autem ulterius potest *Cæpolla in Tractatu suo de cautelis.*

THESIS XVIII.

Causam formalem ipsius Advocati I. in probitate reponimus, sit itaque vir bonus & justus, cui sapientia hujus mundi displiceat, quæ est, cor machinationibus tegere, sensum verbis velare, & quæ vera falsaque sunt, demonstrare, & contra, sed potius amplectatur sapientiam justorum, qua nihil per ostentationem fingimus, sensum verbis aptamus, falsaque devitamus. *Vid. Zoëf. ad ff. iii. de postul. n. 6.* omni diligentia, studio, fide & industria res clienti gerat. *l. 1. C. de Advoc. 2.* agat quod causa desiderat. *l. 6. §. 1. C. de postul.* Hinc (1) nullas adhibeat fraudulentas cautelas & fallacias, ad obtinendam causam, *Zoëf. c. 1. n. 13.* dolo tamen bono, seu arte quadam, ad excludendas adversarii cavillationes, uti non prohibetur. *Struv. Exerc. VII. ad ff. ib. 8.* (2) Neutiquam lites semel susceptas ex industria cum magno litigantium dispendio protrahere. *l. 6. §. 4. C. de postul. l. ult. C. de Adv. 1. n. 6. vers. nec easdem protelare.* *Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 39.* sed, quam citissime fieri potest, ad finem perducere debet. *l. properandum 13. §.*

illo procul. 9. C. de Jud. Berlich. c. l. n. 40. Porro non (3) ineat cum cliente pactum de quota litis, ne forte male litigandi occasionem nanciscatur, l. 5. C. de Judic. l. 53. ff. de pact. Zoëf. ad ff. tit. de postul. n. 6. sqq. Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 75. Carpz. part. 1. consit. 1. def. 24. n. 3. aliud vero obtinet, si ratione victoriae, vel palmarii, idem paciscatur. l. 1. §. 12. de extraord. cognit. Berl. c. l. n. 76. Carpz. c. l. n. 4. Gail. lib. 1. obs. 44. n. 1. seq. (4) Clientuli sui secreta nullatenus pandere, nec adversario aperire debet, multo minus colludere cum ipso, incidit alias in crimen prævaricationis. l. 1. C. de Advoc. l. 1. §. ult. de prævaric. Struv. Exerc. VII. ad ff. th. 10. Schnob. disput. ad ff. 3. th. 4. Aliud vero statuendum existimo, si fortean grave Reipublicæ damnum exinde metuendum sit.

THESIS XIX.

II. Requiritur in Advocato scientia & eruditio. l. 2. C. de postul. Ac fit (1) Juris peritus, l. 11. §. 1. C. de Adv. 1. turpe enim est causas oranti, Jus, in quo versatur, ignorare. l. 2. §. 43. ff. de O. F. non vero sufficit, per usum & exercitium aliqualem sibi Juris notitiam acquisivisse. Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 58. sed per statutum tempus, quinquennium puta, Jurisprudentiæ operam dedisse advocatum, necesse est. l. 3. §. 4. C. de Advoc. l. 5. §. 4. eod. Berlich. c. l. n. 53. seq. Carpz. part. 1. consit. 1. def. 18. n. 16. quod præterea specimine quodam academico, vel testimonio eorum, quorum informatione usus fuit, probare tenetur, alias non admittitur. Ordin. Judic. Saxon. Tit. von Advocaten und Procuratørn in gemein. §. Besonders aber in med. (2) Modestia ornatum esse

esse oportet Advocatum, primo erga Judicem, coram quo causas agit, debitam nempe reverentiam, tam in loquendo, quam scribendo ipsi exhibendo, eo ipso enim illius benevolentiam sibi conciliabit. *Dn. Nicol. proc. Jud. p. 1. c. 6. n. 9. Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 11.* Deinde erga suum clientem, ne illum austero & quasi Catonico vultu excipiat, si forte sæpius, aut intempestive, ab eo interpelletur. Quandoquidem summi & honorati viri non solum, sed maxime vulgus capitur blanditiis. Tertio erga Advocatum sui adversarii, placide sc. causam proponendo, ad exceptiones respondendo, verum, non ultra, quam litis poscit utilitas, in licentiam convitiandi & maledicendi temeritatem prorumpat. *l. 6. §. 1. C. de postul. nullis utatur cavillationibus, Berlich. part. 1. conclus. 9. n. 27. Ord. Judic. tit. von Advocaten und Procuratorn in gemein. ibi: Sollen sich in Reden und Schreiben gebührender Bescheidenheit befleißigen/ aller stachlichen anzüglichen Worte / so wohl legen die Gerichte / als ihren Regentheil und dessen Beystände / enthalten. Carpz. in process. tit. 5. art. 7. n. 42. seq.* Scoticis enim & futilibus verbis pugnare, non gravis & eruditi esse Advocati, tradit *Reink. de R. S. & E. lib. 1. cl. 5. c. 11. n. 64.* (3) requiritur facundia, unde Sacratissimus Imperator in *Constit. Omnem. §. illud vero: in fin. de rat. & methodo Jur. doc.* Oportet, inquit, prius animis & postea lingvis eruditos fieri. *ac in l. 13. C. de Advoc. 1. perorare, & in l. ult. C. de Advoc. 2. disertissimi dicuntur advocati.* Nec tamen in ipsis vana sit loquacitas, quæ parum utilis, nec delectentur verbositate ac multitudine sermonis, sed breviter ac nervosè Clientuli sui Jura proponant, quod non parum gratiæ solet parere. *Vid. Berlich.*

C

part.

part. 1. constit. 9. n. 31. seqq. Ordin. Jud. Saxon. Tit. von Advocaten und Procuratoren in gemein. ibi: ihrer Clienten und Principalen Nothdurfft kurz und nervose proponiren und einbringen. Quapropter non immerito laudat Carpzovius Advocos in Curiis provincialibus Saxoniciis, quod palmam vere hac in re obtineant, & in negotiis etiam perplexis ac difficilibus Jura partium succincte ac nervose adducant, nec vel Judici bilem moveant, vel seipfos nimio aggravent labore: *Carpz. in Process. tit. 5. art. 7. n. 32.*

THESIS XX.

Cum non inconvenienter tradant Philosophi: Omnia fieri ob certum finem. Ita non abs re erit, de fine Advocati nonnulla hic adducere. Qui vel remotus est, gloria nempe Dei, ad quam omnes nostras actiones dirigere nos oportet, ideo is, qui hoc negligit, Deo, tanquam supremo Judici, severissimas aliquando reddet rationes. Vel propinquus, qui iterum triplex est, (1) Sublevatio eorum, qui Jus ignorant. Non enim omnia possumus omnes, nec omnes Jurisprudentiæ operam navare oportet. Hinc Advocos, qui dirimunt ambigua Fata causarum, *l. 14. C. de Advoc. i. adire necesse habemus.* (2) Justitiæ administratio, quapropter non immerito Sacerdotes Justitiæ appellantur, quoniam nempe eandem colunt, æqui bonique notitiam profitentur, æquum ab iniquo separantes, licitum ab illicito discernentes, *l. 1. §. 1. ff. de Justitia & Jur. suo quoque candore & fide efficere queunt, ut mali trahantur ad supplicium, dum iis denegant patrocinium*

cinium vel strenue accusant, qui alias manerent impuniti. Itidem bonos ab omni injuria sceleratorum securos praestant, qui alias facile supprimerentur.

THESIS XXI.

Effectus Advocationis vel respectu clientis, vel Advocati considerandus venit. Respectu Clientis est, quod omne commodum & damnum, quod ex advocatione ortum fuit, ad ipsum, tanquam Dominum, transeat. Dn. Nicolai in *Process. part. 1. cap. 6. n. 21.* Dum advocatus in hoc articulo cum Mandatario quodammodo convenit, a quo omne ad Principalem redit. *l. 20. ff. Mandati.* Aliud vero obtinet, si (1) dolo aliquid commiserit, colladendo scilicet cum Adversario, quod factum Clienti nullo modo nocebit; sed semper inde victo, etiamsi non provocaverit, collusione detecta, de ea vicissim agere licebit. (2) Si errore, sive Juris, sive facti, aliquid gesserit, tunc videndum, num cliente absente, num vero praesente, eo id fuerit factum. Priori casu, error Advocati neutiquam ei nocere potest, *l. ult. C. de error. Advoc.* posteriori casu omnino nocebit, nisi in continenti, hoc est, triduo proximo, contradixerit. *l. ult. C. de error. Advoc. Colleg. Argent. ad tit. ff. de postul. sb. 40.* Dn. Nicolai in *process. art. 1. c. 6. num. 21.* Effectus a parte Advocati est praemium laboris, gratis enim postulare nemo tenetur, sed pro modo litis, proque facundia & Fori ac Judicii consuetudine, recte peti potest salarium, *l. 1. §. 10. ff. de extraord. cognit. Wesenb. ad tit. ff. de postul. num. 3.* Dn. Nicol. *cit. loc. num. 4.* unde nihil interest, an de eo conventum fuerit, an non.

THESIS XXII.

Postquam in præfenti de præmio, pro labore præfrito Advocato solvendo, actum fuit, nunc de ejusdem quantitate videbimus. Non autem pro lubitu, quantum vult, exigere potest advocatus, sed debet illud æstimari pro modo litis, *l. 1. §. 10. ff. de extraord. cognit.* Præter hæc ultra licitam quantitatem, centum nimirum aureos in singulas causas, loco palmarii stipulari nequit, *§. ult. c. l. 1. Berlich. part. 1. conclusion. 9. n. 70.* Excipiuntur autem causæ graves, urpote Criminales, Episcoporum vel Abbatum, ubi salarium merito centum aureos excedere potest. Uti tradit *Berlich. c. l. n. 71.* Non abs re erit, jam inquirere, quid Juris sit, si Advocatus cum Cliente de certo salario, singulis annis solvendo, pactus fuerit, per primum vero vel secundum annum parum, aut nihil, egerit, ane tunc ipsi salarium debeatur? Quod affirmamus, modo per ipsum non steterit, quo minus præstiterit operam, nec expresse sub conditione: Si operæ præstabuntur, fuerit conventum, *l. 38. §. 1. ff. locat. cond. l. 24. ff. de condit. & demonstrat. Gail. lib. 1. obs. 44. num. 12.* Idem obtinet, si intra annum lis sopiatur, item, si intra annum moriatur Advocatus, tunc quoque salarium ab heredibus ejus nequidem repeti potest solutum. *l. 1. §. 13. ff. de extraord. cognit. Berlich. part. 1. const. 9. n. 79.* cum eadem subsit ratio, jam vero ubi eadem est ratio, ibi eadem est Juris dispositio. *arg. l. 32. ad L. Aquil.*

THESIS

895.

THESIS XXIII.

Insequuntur nunc remedia, quibus Advocatus salarium consequi valet, & sunt actiones ipsi competentes. Primo quidem conditio certi, quæ, quotiescunque aliquid certum promissum est, competit. *Struv. Exerc. XVI. ad ff. th. 39.* Deinde actio ex stipulatu, si incertum promissum fuerit. *Struv. Exerc. XLVII. ad ff. th. 25. Gail. lib. 1. observ. 44. num. 3.* Tertio remedium aliquod extraordinarium adhuc datur, quod est, ut Advocatus retinere Acta privata aliaque clientis documenta possit, donec ipsi exsolvatur pretium. *Dn. Nicol. in process. p. 1. c. 6. n. 15.*

THESIS XXIV.

Cæterum de Advocatorum privilegiis nonnulla huc adjicere necessitatis postulat ratio. Ac gaudent (1) privilegio competentia, vi cujus, in tantum, quantum facere possunt, conveniri saltem queunt. Et si vero hoc privilegio armati tantum fruebantur milites, *l. 6. l. 18. ff. de re jud. tamen propter similitudinem, quam togati cum illis habent, l. 14. C. de Advoc. 1. recte ad illos extenditur, uti testatum facit Berlich. p. 1. conclus. 80. num. 53. Carpz. part. 1. consil. 32. def. 18.* (2) Quicquid Advocatione acquirunt, sibi met ipsis acquirunt, tanquam peculium quasi castrense. *l. 4. l. 8. C. de Advoc. 1. hinc de illo tam inter vivos, quam mortis causa, disporre possunt, servato saltem communi testandi ordine. l. 37. pr. C. de inoffic. testam. §. fin. Inst. de milit. testam.* (3) In

propriis causis litigantes nullas exolvere tenentur sportulas. *l. 7. §. fin. C. de Adv. 2.* (4) Ab omnibus oneribus personalibus sunt immunes. *l. 3. C. de Adv. 1. l. 6. 7. l. 13. eod. l. 5. l. C. l. 7. §. 5. C. de Advoc. 2.* (5) Eorundem filii aliis, quando novus cooptandus est Advocatus, præferuntur. *l. 11. §. 1. C. de Advoc. 1. l. 3. §. 5. C. de Advoc. 2.* nullis quidem hanc in rem impensis factis.

THESIS XXV.

Sicuti Advocatos laudabiliter se gerentes præmia sequuntur, ita peccantes pœnæ. Ac puniuntur (1) prohibiti postulare, si nihilominus postulaverint, & quidem arbitrarie. *l. 1. §. 6. in fin. ff. de postul. Schnob. disp. ad ff. 3. th. 6.* (2) Vasallus, qui contra Dominum Feudi patrociniûm præstat, beneficiò privatur. *2. Feud. 24. §. 2. vers. item si delator. Gail. lib. 1. Obs. 88. n. 5.* (3) si Donatarius contra donantem postulet, Donata res ab ipso revocari potest. *l. fin. C. de revocand. donat. Gail. cit. loc. n. 6.* (4) Clericus, qui contra Ecclesiam, sub qua beneficiûm habet, stat, eodem privatur. *Cap. fin. X. de postul.* (5) Qui Prævaricator extiterit, extra ordinem punitur. *l. 2. ff. de prævaric. utpote infamia, l. 4. eod. l. 4. §. 4. ff. de his, qui notant. infam. aut exilio. l. fin. C. de postul. vel removetur ab officio. l. 5. ff. de prævaric. vel condemnatur ad damnum ac interesse clienti restituendum. Struv. Exerc. 48. ad ff. th. 99.*

Hæc de Advocatis dicta in præsens sufficiant, plura adjicere instituti ratio prohibuit. Interim hic sit Finis &

SOLI DEO GLORIA.

D. GO.

296.

❁ (23) ❁

D. GODOFREDUS *Strauß*!

P. P.

CLARISSIMO

DOMINO CHRISTIANO
SCHLINZIGIO,

AVTORI HVJVS DISPVTATIONIS

MAXIME INDVSTRIO

SALVTEM PLVRIMAM DICIT!

Alutaris maxime lex, cujus Antonius Guevarra in Horolog. Princip. lib. 1. cap. 2. p. 8. meminit, apud Romanos olim obtinuit, qua adolescentes, elapso decennio, vel ad studia literarum vel ad res militares adjungere animum, vel opificium discere, jubebantur, ne hominibus otiosis civitas repleretur. Quæ sanctio

AD
DOMINUM
CHRISTIAN. SCHLINZIGIUM
AMICUM PLURIMUM COLENDUM
CVM PVLCHRE
DE ADVOCATI MVNERE
DISPUTARET,

CONRADUS SAMUEL
SCHURZFLEISCH,

P. P.
& hoc tempore Ord. Phil. DECANUS.

Htsi homines ita sociati
sunt inter se atque co-
pulati, ut usu officio-
que invicem conjun-
ctissimi vivant, & con-
cordiam, quæ sola auget humanas
res & ornat, sincere colant atque
D tuean-

tueantur: tamen exaudimus quoti-
 die fori strepitum, & miramur sæpe
 ac quærimus, quæ tanta volunta-
 tum sit dissensio, ut alii contra alios
 tam vehementer contendant. Quod
 vitæ genus acerbum est sane ac in-
 amœnum, iis præcipue, qui tran-
 quillitate, quam lites distrahunt
 valde & turbant, delectantur. Et
 tu vero illuc studium omne confers
 tuum, ac efficere hoc studes atque
 absolvere, ut verferis in turba cli-
 entium, & rogatus patrocinia susci-
 pias, causamque dicas. Non qui-
 dem, ut accendas animos, atque ad
 rixandum inflammes, quod præter
 gravis Advocati officium, præter-
 que tuam consuetudinem est, sed
 ut instructis rationibus forensẽ il-
 lum æstum quasi restringas nonni-
 hil,

hil, & prudenter modereris, ut omnes intelligant, non te consecrari lites, nec mora trahere, ac differre consulto, & procrastinare semper, sed summo jure experiri constituisse. Quod ut tibi, omnibus rebus doctrinisque ornato, recte atque ex animi sententia eveniat, & causas forenses, ad quas instructissimus accedis, bene feliciterque tractes, ac edito de avvocato specimine, gravis & prudentis avvocati gloriae praeludas, personamque hanc apte decoreque in republica sustineas, ac sanctum hoc inviolabileque munus praeclare geras, & leges judiciumque laudatissime administres, animo libenti prolixoque opto. Witteb. ex Museo XIIII. Nov. An. c15 Ioc LXXV.

D 2

Ma

Madrigal.

 Daß ja Frau Fama was zu reden hat/
 Bey der gelehrten Welt. Kan also schliessen/
 Wie dieser auferwehlt Rath
 Von niemand als Apollen müsse fließen.
 Drum / weil dein edler Fleiß uns abermahl
 Was herrliches vor Aug und Ohren bringet/
 Verdienst du auch / wenn die gesamte Zahl
 Der Musen dich mit allem Ernst besinget.
 Ich / der ich zwar mit meiner Kehle
 Den Schwanen nicht mit einzurechnen bin/
 Gedenke doch daß deinen Sinn
 Ich endlich nicht so gar hiermit verfehle/
 Zuförderst da ein anderer Beruf
 Dich bald mit unsern Gränzen will verloben/
 Da schweig ich vollends nicht. Der Himmel droben
 Der führe deinen Vorsatz wohl hinaus
 Und bringe dich gewünscht ins Vater-Haus.

Seinem hiebevor gewesenen Hn. Stu-
 bengesellen und werthen Freunde
 zu Ehren schrieb es

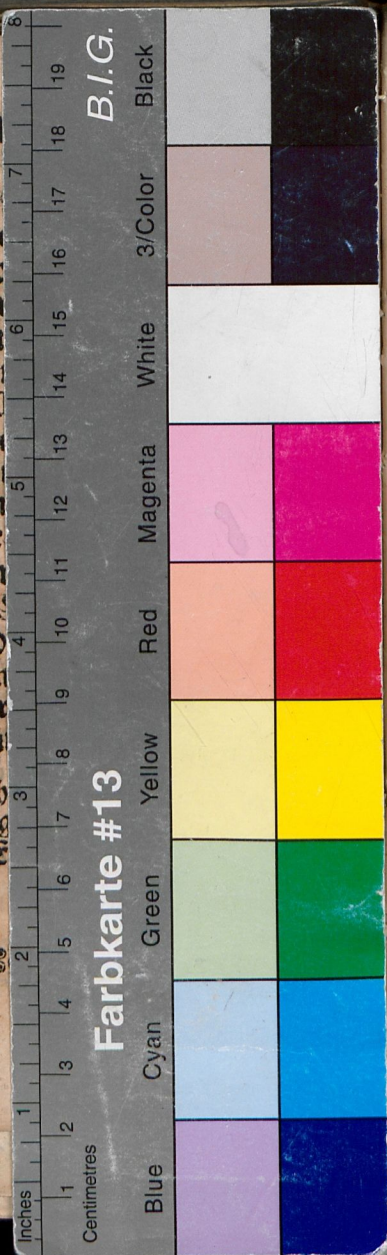
W. C. PITTERLIN,
 Jur. Stud.

Wittenberg, Diss., 1674-75
X 241 8708

VD 17

DISSERTATIO JURIDICA
DE
**ADVOCATIS
EORVMQVE
PRIVILEGIIS**

41 885.
1075 156

QUAM CONSENTIENTE
**MAGNIFICO JCTORVM ORDINE
IN
ACADEMIA WITTENBERGENSI**

*PRÆSIDE
VIRO NOBILISSIMO, AMPLISSIMO, CONSVLTISSIMO
ATQVE EXCELLENTISSIMO*
DN. GODOFREDO STRAVSSIO
PHILOSOPH. ET J. V. D.
INSTITVTIONVM PROF. PVBL. LONGE CELEBERRIMO
CVRIÆ ELECTORALIS SCABINATVS, ET
INCLYTÆ FACVLTATIS IVRIDICÆ
ASSESSORE GRAVISSIMO

**FAVTORE AC STVDIORVM PROMOTORE
OMNI OBSERVANTIA AVITERNVM, COLENDO
IN AVDITORIO JCTORVM**

DIE OCTOBR. M DC LXXV.
**PVBLCO ERVDITORVM EXAMINI
SVBIECIT**

CHRISTIANVS SCHLINZIGIVS
DRESD. MISN.

WITTENBERGÆ

RECUSA PER JO. CHRISTIANVM GERDESIVM MDCCXXXI.